

*'Men zou toch denken dat wij slechts met gebogen hoofd en
terneergeslagen ogen de kinderen onder ogen durven komen, wij, die
verantwoordelijk zijn voor de ontbrande waanzin' (Janusz Korczak)*

Op 5 augustus 1942 werden tweehonderd kinderen samen met Korczak en de begeleiders van het weeshuis weggevoerd naar Treblinka en daar vergast en verbrand.

Nu, 84 jaar later, staan we stil bij hun dood. Elk jaar op 5 augustus worden we weer herinnerd aan dat onmenselijke leed van toen. Elk jaar is het moeilijk te bevatten dat er zoveel jonge levens zinloos zijn geëindigd, zoveel on vervulde potentie, dromen, talenten, liefde, hoop die al deze mensen aan onze wereld hadden kunnen bijdragen.

Ook nu worden jaarlijks vele kinderen vermoord in oorlogen wereldwijd...

In de geest van Korczak zullen we ook nu weer onze stem moeten verheffen tegen de waanzin van oorlog.

Dagboek

Hoeveel Annes leven er in Gaza,
hoeveel meisjes in Sudan
die een dagboek schrijven
waarin hun gedachten staan,

hoeveel kinderen zuchten
onder zinloos geweld
als ze weer moeten vluchten
omdat hun leven daar niet telt?

Wordt hun dagboek misschien
later ook beroemd
en hoeveel scholen
worden er dan naar Anne vernoemd?

Waanzin van de oorlog
met geen pen te beschrijven,
waarom leren mensen nooit
van wat kinderen schrijven?

(arie de bruin)